

גבייה על חשבון הסוכנות ★ אילתורים של שחקנים ★ יוסי גרבר וספר השיאים של גינס

ירושלמית, המעוטרת בציפורי מתכת, אך היא נאלצת לדחות את הזמנה. בגלל האינתיפאדה היא מתקשה במציאת האבן, החור מרים הדרושים והעובדים המתאימים.

■ **אילן מאזל**, בנם של המנצח **לוראן מאזל** ושל הפסנתרנית הישראלית **ישראלה מרגלית**, התקבל ללימודים

אוס חגג את יום הולדתו בנהגיה בחברת ידידים רבים, שהגיי עז מרחבי הארץ לחווילתו המפור. ארת. **אילנה גור** שהיתה בין לילה מאוחרת, ובגלל תנאי ריאות לקויים, מעדה ושברה את קרסולה, והיום היא מדרה מגובסת ללא קביים. באחרונה קיבלה גור הזמנה ל-11 מורקות מאבן

כתב יצירה לזכר אשתו. בשעת לילה מאוחרת, בדיוק בשעה שבה היו נוהגים ברנשטיין ומנוה לנגן יחדיו על הפסנתר, פנה ברנשטיין למארחו, והזכיר לו את הרגעים המשותפים שלהם. המעמד היה מרגש וחוק מדי עבור המאסטר, ודקות ספורות לאחר מכן הוא קם ועזב. התעשיין **מיקי שטר**

אומן **פון-האבסבורג**, שהוא עכשיו עסקן ימני בגרמניה. ההור נגרי הפליג כשיבחו של האציל האוסטרי, טען שהיה אנטי-נאצי וביקש להוכיח זאת בשפע של

■ הסופרת **שולמית לפיד** ציטטה כסיפרה האחרון, מקומון. את התובעת-לשעבר **פנינה דבורין**, בספר, מותחן שבמרכזו זרועות-ירצח של אשת-שופט,

■ **יוסי ביילין** סגן שר-האוצר, ושלמה לוי, יו"ר מזכירות שביקש לעשות קיצוצים ב"אגד". לוי הזמינו לארוחת-צהריים, כדי ליישר את ההדורים, והעניק לו במתנה סמל מזהב של "אגד".

מובאות. אפולס התפלא על כך שכ"שיהו ירע כל פרט על הי איש, ולבסוף לחש באוזנו של מארחו: "מי זה האיש הזה?" השיב לו זה בפליאה: "מה, אתה לא יודע? זהו **איש-תוראן סאי ברי**" אפולס, המעריך את הביי מאי הונגרי המהלול (מפיסטו), קולונל רדק, ורואה בו את אחד מגדולי-הקולנוע, נבדך במיקצת.

אומר אחד הגיבורים: "כמו שאמי רה התובעת פנינה דבורין במיש פט המפורסם: רמעות אני לא ראיתי שם." כאשר סיפרו על כך לפנינה דבורין, היא לא הופתעה. מסתבר כי הסופרת טילפנה אליה לפני שנה וביקשה את רשותה להשתמש בציטטה שלה בסיפרה. דבורין, דרך אגב, טרם קראה את הספר.

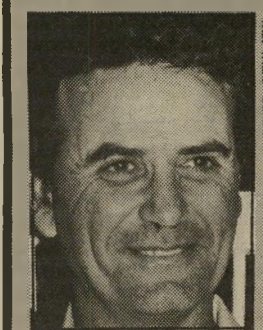
■ **מרסל אפולס**, הבימאי של הסרט על **קלאוס ברבי**, סיפר השבוע סיפור משעשע: כאשר נבחר למוסד קולנועי ויקי רתי כברלין ערכו לכבודו מסע בראשית המסיבה הכירו לו הונגרי נמוך-קומה, אך הוא לא הצליח לקלוט את שמו. התפתחה ביניהם שיחה, שהתגלגלה לירוש בית-המלוכה האוסטרי,

בימאי סרט-הענק על איש-הגסטאפו בארבי, היה אורח-הכבוד בהצגת סירטו בתל-אביב. משני צידיו ישבו נשיא-המדינה, חיים הרצוג, וראש-העירייה, שלמה להט. נראה שצ"ץ היה עייף, כי במהלך הסרט הארוך (חמש שעות) נרדם שוב ושוב. בכל פעם נשמת ראשו הצידה ונח על כתפו של הבימאי. זה ניסה בעדינות להרחיק את ראשו מעליו. צ"ץ היה מתעורר, יושב ישר, נרדם שוב, וחוזר חלילה. הרצוג, לעומת זאת, נשאר ערני, וסיפר לבימאי שבימי כהונתו כקצין-מודיעין בריטי, במלחמת-העולם ומיד אחריה, נודעו לו הרבה פרטים שאינם ידועים גם לבימאי. בתמונה: זיווה להט ליד הבימאי, בהצגת הבכורה לסרט, בתל-אביב.

■ **מרסל אפולס** בימאי סרט-הענק על איש-הגסטאפו בארבי, היה אורח-הכבוד בהצגת סירטו בתל-אביב. משני צידיו ישבו נשיא-המדינה, חיים הרצוג, וראש-העירייה, שלמה להט. נראה שצ"ץ היה עייף, כי במהלך הסרט הארוך (חמש שעות) נרדם שוב ושוב. בכל פעם נשמת ראשו הצידה ונח על כתפו של הבימאי. זה ניסה בעדינות להרחיק את ראשו מעליו. צ"ץ היה מתעורר, יושב ישר, נרדם שוב, וחוזר חלילה. הרצוג, לעומת זאת, נשאר ערני, וסיפר לבימאי שבימי כהונתו כקצין-מודיעין בריטי, במלחמת-העולם ומיד אחריה, נודעו לו הרבה פרטים שאינם ידועים גם לבימאי. בתמונה: זיווה להט ליד הבימאי, בהצגת הבכורה לסרט, בתל-אביב.

עיקול על משכורת

ניסים זווילי, שהסוכנות תשלם

דליה חוברס, מפקחת סרטים בחברת "גלובס-טו", הוגשה לבית-הדין המיטלטל תביעה נגד ניסים זווילי, שהיה יושב-ראש מטה-ה"ב חירות של מיפלגת-העבודה על אית-שלום עבור תשדירי שרות שהיא הפיקה עבורו ב"מסע-הבחירות לכנסת. בית-הדין המיטלטל הוציא צו-עיקול על משכורתו של זווילי. אריק בן, מנכ"ל חברת הגבייה "צ"ק צ"ק", פנה לבנק כש-בידו הצו, כדי לעקל את משכורתו של זווילי, אך ממיפג לתת-העבודה פנו לבן כדי שיתיר את העיקול לחודש זה בלבד, כי לזווילי אין כסף בבנק. איש-הגבייה בן טען שאין באפשרותו לבצע את תהליך ההתרה, מכיוון שזה תהליך ביורוקרטי הדורש טיפול של יום-עבודה שלם, והוא ביקש מאנשי-המיפלגה שישלחו שליח שיבצע את העבודה השחורה, הכרוכה בהרבה ריצות וניירת. השליח יצא לדרך, וכשהתברר לו שהמוטל עליו מצריך יום-עבודה שלם הוא דרש 170 שקל כשכר-טירחה. הוא צילצל לניסים זווילי, ושאל אותו מי לחייב בסכום הזה. תשובתו של זווילי לחייב את הסוכנות היהודית, שם הוא מכהן כיו"ר מחלקת-ההתיישבות.

■ **ישראל קיסר** (מימין), מזכ"ל ההסתדרות, התבקש על-ידי ידיד בשם בר-דוד שיחתום לו על קטלוג הערוכות-האמנות בהסתדרות. קיסר חיפש שולחן, וכשלא מצא - התכופף, וירכו שימשה כשולחן-כתיבה. התמונות נרכשו כתמיכה באמנים עם הקמת המדינה.